

[Baunsgaard.]

vis rigtigt, at det betyder en forøgelse af beskatningen af merindkomsten, men det, der har betydning for skatteyderen, er dog, om den samlede beskatning bliver større eller mindre, end den er i forvejen, og det, der her foreslås, vil betyde, at den samlede beskatning bliver mindre, f. eks. vil indkomster på 4 000 kr. få en skattelettelse på 319 kr. og en indkomst på 15 000 kr. 235 kr. (*Poul Møller*: I hvilken kommune?). I Københavns kommune. Så kan man selv dele skatten op og sige, at det, vi tjener mere over en bestemt grænse, vil blive beskattet hårdere nu end tidligere, men det, der har den største betydning for skatteyderne, er dog, at den samlede beskatning bliver mindre, og det bliver den ifølge det foreliggende lovforslag.

Niels Andersen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, at det materiale, der har været forelagt i udvalget, er blevet gennemgået af hele udvalget, efterhånden som det har foreligget; vi har gået hvert eneste stykke papir igennem, efterhånden som det kom frem til udvalget. Jeg har ikke bebrejdet det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, at han ikke har deltaget i disse udvalgs-møder; det, jeg har sagt, er ganske simpelt, at man har ført en forhalingspolitik fra oppositionspartiernes side, fordi de foreliggende lovforslag ikke passede oppositionspartierne.

Må jeg sige med hensyn til problemet om de unge, der kan trække henholdsvis 2 500 kr. og 3 000 kr. fra, at de fleste unge, som er uddannet og udlært, har 8 000-10 000-12 000 kr. i årsindtægt, så der bliver en hel del tilbage at beskatte, selv når disse fradrag er foretaget. Må jeg endvidere understrege, at man dog ikke kan beskylde de unge mennesker for at bruge alt, hvad de tjener. Opsparingskontiene i vore banker og sparekasser er øget i antal og væsentligt i omfang i det seneste års tid, og det vidner om, at der er en tiltagende sparelyst blandt ungdommen. Hvis man virkelig kunne nå frem til i øget omfang at lære de unge mennesker at opspare en del af deres løn, vil jeg vove at påstå, at det rent national-økonomisk vil være en gevinst.

Så er der spørgsmålet om den ensartede beskatningsmåde. Det er sagt, at det nok

kan mærkes på pengepungen, men man kan ikke i dag vurdere fra den ene kommune til den anden, hvordan beskatningeforholdet er, fordi grundlaget er forskelligt. Derfor kan man ikke mærke det på pengepungen undtagen i den kommune, hvor man bor. Står man og skal flytte hen i en anden kommune, kan man ikke mærke det på pengepungen, før man kommer derhen. Derfor synes jeg, man skal søge at nå frem til en ensartet måde at ligne skatten på.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller vil jeg sige, at det i virkeligheden er et mistillidsvotum til de kommunale råd, når han siger, at de, når de får 133 mill. kr. mere stillet til rådighed i driftsindtægt, er tilbøjelige til at rutte med pengene og bevilge noget, de ellers ikke ville have bevilget. Jeg har i virkeligheden så stor tillid til vore kommunale råd, at jeg ikke tror, de af den grund ødsler med pengene, men søger at økonomisere så meget som muligt.

Alfred Jensen: Debatten her i dag har netop understreget betydningen af, at det materiale, udvalget har fået tilstillet, også var kommet til folketingets kundskab. Jeg hørte med glæde ordføreren for udvalget, det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, sige, at han i og for sig også kunne ønske, at medlemmerne havde fået det foreliggende materiale, fordi det var værdifuldt, men senere kølnedes ens begejstring, da man hørte, at han alligevel var modstander af, at det kom med i betænkningen, og jeg synes, at den motivering, der blev brugt, er lidet holdbar. Det kan ikke være rigtigt, at fordi materialet er omfattende, skal det ikke trykkes, og den tale om, at vi drukner i papir, synes jeg ingen steder hører hjemme. Vi må da forlange, at det materiale, der er nødvendigt til bedømmelse af forslagernes hovedlinjer og enkeltheder, tilstilles medlemmerne på en sådan måde, at alle kan sætte sig ind i det. Jeg håber, at den erkendelse, det ærede medlem gav udtryk for, vil betyde, at vi fremtidig får mere materiale, helst det hele, men i hvert fald så meget, at man vil være i stand til at danne sig et skøn over virkningerne af det, der er til behandling, og også kan få et indtryk af de oplysninger, udvalget har haft som grundlag for sine forhandlinger og afgørelser.